

forhold til Ny Løn, sætte fokus på det. Vi har jo en vedtagelse i Folketinget, der også skal følges op, og der kommer nogle overenskomstforhandlinger, så jeg har naturligvis store forventninger til, at vi ser en række initiativer. Tak for det.

Og så var jeg utrolig glad for at høre, at der er sket et fremskridt i forhold til sammensætning i nævn og udvalg, og at det har rykket så meget. Jeg må sige, at ministeren faktisk kom mig i forkøbet, for jeg havde nemlig tænkt mig at spørge, hvordan det så faktisk var gået, for der var kun nogle oplysninger fra 1997. Det er godt.

Men jeg har et spørgsmål til ministeren. Det, der også har været meget centralt i debatten, er jo det med orlovsordninger og barselorlov, og jeg efterlyste sådan set en holdning fra regeringens side. LO har her for nylig påpeget, at der er et meget skævt forhold, f.eks. når mænd tager 2 uger i løbet af barnets 2 første leveår og kvinder tager 45 uger. Hvad mener regeringen? Skal vi blive ved med at køre videre med de ordninger, vi har, og så blive ved med år efter år at konstatere, at der er den skævhed, eller skal vi prøve at gøre det anderledes, at få gjort en indsats, sådan at der bliver et bedre og mere ligestillet forhold?

(Kort bemærkning).

Egil Møller (DF):

Ministeren var inde på, at vi skal have reel ligestilling her i landet. Det var nogle af de ord, som ministeren brugte afslutningsvis i sin tale heroppe. Men hvor er den reelle ligestilling mellem danskere og så de flygtninge og indvandrere, der kommer her til landet og skal have en bolig? De bliver jo positivt særbehandlet i tildelingen af en bolig i forhold til dem, der har været skrevet op på en venteliste i mange, mange år. Er det en reel ligestilling?

Ministeren for ligestilling (Lotte Bundsgaard):

Til fru Anni Svanholt vil jeg sige, at når vi ser på hele problematikken omkring orlov, ser vi, at det næsten kun er kvinder, der tager barselorlov, at det næsten kun er kvinder, der tager børnepasningsorlov, og så mener jeg, at det handler om andet og mere end noget, vi blot kan lovgive os ud af. Hvis man sætter spot på de 4 uger, som mændene har lov til at tage i løbet af barnets første halve leveår, så er det kun 57 pct. af mændene, der benytter sig af de 4 uger. De falder bort. Så derfor skal vi passe på ikke at foregøgle os selv herinde, at vi blot ved lovgivning kan løse den her problematik.

Jeg mener, at det meget handler om en holdningsændring, ikke bare en holdningsændring i familien, men bestemt også en holdningsændring på arbejdspladsen, så man på arbejdspladsen ikke synes, det er mærkeligt, hvis fædre tager noget af barselorloven, og så man på arbejdspladsen måske ligefrem bifalder, hvis fædre tager børnepasningsorlov. Det ved jeg der er en stor norsk olievirksomhed der gør, fordi de mener, at de får mere helstøbte medarbejdere, hvis mænd også tager del i orloven derhjemme.

Hvis vi så på et tidspunkt skal overveje, om vi skal forlænge barselorloven, så vil jeg da være enig i, at den så skal rettes imod mændene set ud fra en ligestillingsmæssig synsvinkel, men også set ud fra børnenes synsvinkel. Jeg tror, at børn har bedst af at have både en mor og en far, der tager sig af dem også i den første tid, de lever.

Fra undersøgelser ved vi også, at i de familier, hvor faren er med i det første halve års tid, hvor faren vælger at tage orlov, bidrager han igennem hele barnets liv mere til barnets udvikling, er han mere opmærksom, tager han flere barns første sygedage. Derfor må man sige, at det kunne være en positiv udvikling, hvis vi fik flere mænd til at tage del i orloven.

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Jeg kan naturligvis være enig i det synspunkt, at lovgivning alene ikke gør det, at der også skal holdningsændringer til. Men jeg mener nu altså, at det er et samspil på det her område.

Ministeren siger, at det godt kan være, der ikke kommer nogen ændringer, hvis vi ændrer lovgivningen. Jeg må sige, at det, man har lavet på Island, hvor man har 3 plus 3 plus 3, og hvor man siger, at man deler orloven, jo sådan set virker i forhold til at få flere fædre til at tage den orlov. Jeg tror også, det har noget at gøre med den økonomi, der er i det. Men man kan faktisk godt gøre noget, der virker. Kan ministeren bekræfte, at den ordning, der er indført i Island, også har indbygget en bedre ligestilling?

Og så med hensyn til spørgsmålet om orlovsordninger, og hvem der tager den, så er økonomien jo ret afgørende der. I og med at børnepasningsorloven kun giver 60 pct. af dagpengesatsen, er det jo ofte den, der har den laveste løn, der bliver hjemme, og det er jo ofte kvinden. Og så er vi tilbage: At det bliver en ond cirkel med uligeløn på grund af disse forhold. Det må vi have rettet op på.